

Bruinvissen in Noordzee sterven bij duizenden in vissersnetten.

36020

Britse en Deense vissers richten - zij het ongewild - massale slachtingen aan bij de bruinvispopulaties in de Noordzee. De dieren komen dikwijls in drijfnetten terecht die door de vissers voor enkele uren op de zeebodem worden gelegd. Vrijwel alle bruinvissen komen daarbij door verdrinking om het leven.

Jaarlijks zouden zo'n 17.000 bruinvissen op deze manier de dood vinden. Niet de vervuiling, maar wel de visserij vormt dus de grootste bedreiging voor deze zeezoogdieren.

D. Wouters**Een nieuw licht op strandingen van zeezoogdieren.**

36021

Over de mogelijke oorzaken van strandingen van zeezoogdieren werden reeds lang tal van theorieën verkondigd. De meeste wetenschapslui waren (zijn) van oordeel dat de hoofdoorzaak de vervuiling is. Onderzoek van 19 samen aangespoelde dolfijnen aan de Ierse kust werpt echter een nieuw licht op deze problematiek. Uit een pathologisch onderzoek bleek dat 18 dieren kerngezond waren... behalve de leider van de kudde die aan een zware hartziekte bleek te lijden.

De oorzaken van massale strandingen zijn dus blijkbaar nog complexer dan eerst werd aangenomen.

D. Wouters**Vijftig jaar geleden stierf Paul Pelseneer (1863-1945).**

36022

Op 5 mei 1945 verloor België met Paul Pelseneer één van zijn grootste wetenschappers. Reeds als scholier was Paul Pelseneer gek op natuurwetenschappen en was hij gebiologeerd door mollusken. Al spoedig ontpopte hij zich als één der leiders van de toenmalige "Société Malacologique de Belgique".

Zijn wetenschappelijke carrière startte in 1884 toen hij aan de U.L.B. afstudeerde als doctor in de natuurwetenschappen.

Tijdens zijn leven publiceerde Pelseneer niet minder dan 219 boeken en tijdschriftartikels. De meeste van zijn publikaties houden verband met malacologie, maar toch schreef hij ook een aantal artikels i.v.m. Crustacea, Bryozoa, e.a. mariene